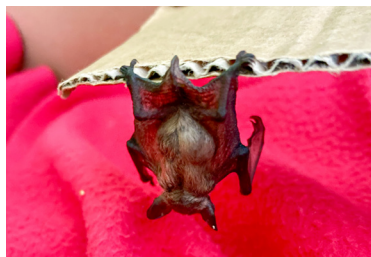

Kako skrbeti za mladiča netopirja

Lorena Vovk

SLIKA 58. Mladi netopir Lešnik v oskrbi
(foto: Lorena Vovk).

Včasih se zgodi, da netopiriji mladički postanejo sirote. Ko najdemo netopirja, se najprej prepričamo, če gre za mladiča ali za odraslo žival, saj so mnoge vrste netopirjev zelo majhne. Če najdemo netopirja v jamah, na podstrešju, v špranjah ali za opažem, ga pustimo pri miru, saj so to naravna zatočišča netopirjev, kjer čez dan počivajo. Če pa najdemo netopirja na tleh ali viseti na izpostavljenem mestu sredi dneva in ne more leteti, je ta netopir onemogel, kar se lahko zgodi zaradi dehidracije, bolezni ali poškodbe. V tem primeru tudi odrasle netopirje vzamemo v

oskrbo. Mladiči netopirji so ob skotitvi goli, nato jim požene kratek kožuh, najdemo pa jih le v poletnih mesecih. Ob najdbi mladiča se prepričamo, da mama res ni nikjer v bližini in da se po mladiča ne bo vrnila. To naredimo tako, da damo mladiča v odprto škatlo na varno mesto ob sončnem zahodu in počakamo nekaj ur. Pri rokovanju z netopirji imamo seveda vedno rokavice. Če v tem času mama ne pride po mladiča, se obrnemo na Netopirofon, da mladiča vzamejo v oskrbo izkušeni člani društva.

V začetku julija sta bila v stanovanju na Glinškovi ploščadi za komarnikom najdena osirotela netopirja, ki ju je Klara Žos poimenovala Lešnik in Miško ter ju vzela v oskrbo. Vrste ni bilo mogoče določiti, ker sta bila še premlada, a glede na velikost sta pripadala vrsti iz rodu *Pipistrellus* ali pa manjši vrsti rodu *Myotis*. Manjši Miško je že po nekaj dnevih poginil, Lešnik pa je bil v boljšem stanju. Po dobrem tednu sem ga prejela v oskrbo. Bivališče sem mu pripravila v škatli za čevlje, podloženi z brisačko. Na rob škatle sem nalepila kos kartona, na katerem je rad visel. Takrat je bil Lešnik že dovolj star, da je sam uravnaval telesno temperaturo, mlajše mladiče je potrebno greti. Hranila sem ga z mačjim mlekom, ki se ga lahko kupi v DM-u. Mleku sem primešala mešanico vitaminov in mineralov za pravilen razvoj sklepov, ki sem jo dobila od starejših članov društva. Nahrnila sem ga na vsake tri ure, tako da sem ga vzela v roko in mu ponudila gobico, namočeno v mleku, ki jo je sesal. Čez nekaj časa sem ugotovila, da mu je ljubše sesanje mleka naravnost iz kapalke, tako da sem hranjenje nadaljevala na tak način. Pred hranjenjem sem ga najprej nekaj časa podržala v roki, da se je pogrel in dobil občutek matrine bližine. Pri hranjenju moramo paziti, da mladič ne popije preveč - to naredimo tako, da opazujemo polnost njegovega trebuščka.

Lešnik je bil v moji oskrbi en teden. Najprej je z veseljem jedel in hitro rasel, veliko plezal in raztegoval prhuti, v zadnjih dveh dneh pa je začel zavračati hrano in ni bil več aktiven. Na koncu je poginil, kot mnogo osirotelih mladičkov, ki ne dočakajo odraslosti kljub našemu trudu.